

åbent retsmøde i Retten i Esbjerg den 11. september 1995, måtte det skønnes, at øjemedet ville forspildes ved at afvente en retskendelse. Den navngivne person var forgæves søgt truffet søndag den 10. september 1995 om aftenen.

Mandag den 11. september 1995 blev den mistænkte, navngivne person telefonisk kontak- tet omkring kl. 14.30 på en bærbar telefon.

Herunder blev han gjort bekendt med, at han sigtes for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 2, for hærværk og medvirken hertil, hvorfor politiet nu ønskede at ransage hans bopæl, rum og gemmer med henblik på udfindelse af bevi- ser og genstande, som havde været benyttet i forbindelse med de forøvede hærværksforhold. Den nu sigtede ønskede ikke at oplyse, hvor han opholdt sig; men oplyste dog, at han ville vende tilbage til Esbjerg i løbet af cirka 10 dage.«

Politimesteren har endvidere oplyst, at en ransagning med hjemmel i retsplejelovens § 794, jf. § 797, stk. 2, blev foretaget i tidsrummet fra kl. 14.55 til kl. 16.13 på den sigtedes adresse, efter at to tilfældigt udvalgte personer fra gaden var blevet tilkaldt som vidner i medfør af reg- lerne i retsplejelovens § 798, stk. 3. Ransagnin- gen blev i øvrigt efter det oplyste overværet af spørgeren, MF Jette Gottlieb. I tidsrummet mel- lem kl. 16.50 og kl. 17.30 blev der endvidere foretaget ransagning hos den sigtedes kæreste, efter at to tilfældige naboer var blevet tilkaldt som ransagningsvidner.

Politimesteren har endelig oplyst, at beret- ning om ransagningen med bilag blev frem- sendt til retten, hvor den er noteret modtaget den 12. september 1995 kl. 14.45.

Det fremgår af sagen, at ransagningsberetnin- gen med bilag blev fremlagt i et retsmøde den 14. september 1995 kl. 12.00 i Retten i Esbjerg, hvor dommeren konstaterede, at ransagnings- beretningen af politiet var indgivet til retten inden udløbet af den 24-timers-frist, der gælder efter retsplejelovens § 797, stk. 3.

Endelig fremgår det af sagen, at retten den 18. oktober 1995 ved kendelse traf afgørelse om, at ransagningerne fandtes i overensstemmelse med retsplejelovens §§ 795 og 797, stk. 2, nr. 2. Dommeren anførte dog i retsbogen, at der ikke af de fremlagte bilag sås at være oplysninger, der begrundede den opfattelse, at sigtede boede hos kæresten, hvorfor politiet i Esbjerg burde have indgivet en særskilt indberetning om ran- sagning hos hende.

Efter de af retten anførte bestemmelser kan der bl.a. uden retskendelse foretages ransagning

hos sigtede eller andre, hvis der er åbenbar fare for, at øjemedet med ransagningen ville forspil- des, hvis retskendelse skulle afventes og der er påviselig grund til at antage, at der vil være spor af forbrydelsen på stedet. Det er yderligere en betingelse for ransagning uden retskendelse, at sagen angår en forbrydelse, som kan medføre fængselsstraf, eller, hvis ransagningen foregår hos sigtede, en forbrydelse, som kan medføre højere straf end bøde.

Ad spm. nr. S 2636

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Jette Gott- lieb (EL) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1994-95, for- handlingerne side 7081, var sålydende:

Til justitsministeren (15/9 95) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Er det tilladt under politiets ransagninger at bruge et vidne, der tidligere har været i konflikt med de personer, hvis hjem ransages, og som åbenlyst under den ene ransagning søger kon- frontation med repræsentanten for ejeren (eje- rens kæreste), og hvilke regler og praksis gælder for at sikre vidnernes uvildighed?«

Supplerende svar (11/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigsadvoka- ten, Statsadvokaten i Sønderborg og Politime- steren i Esbjerg.

Politimesteren i Esbjerg har bl.a. oplyst føl- gende:

»Ifølge retsplejelovens § 798, stk. 3, skal der så vidt muligt ved enhver ransagning tilkaldes to uberygtede mænd som vidner. Enhver er inden for en afstand af 2 kilometer fra sin bopæl plig- tig til at efterkomme sådan kaldelse. Der er såle- des efter denne bestemmelse ikke anden vejled- ning om vidnernes habilitet, end at de skal være »uberygtede«.

Af reglerne i retsplejelovens kap. 5, hvortil andre bestemmelser om habilitet under retsple- jeloven henviser, fremgår det, at det er omstæn-